

BEHEERKADER AFVALSTOFFEN 2018-2022

Auteur(s) J. Rogier-van Keulen
Datum 8 mei 2018
Versie 0.5
Status Concept

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	3
1.1.	Aanleiding.....	3
1.2	Leeswijzer.....	4
2.	Kaders afvalbeleid	5
2.1	Landelijk afvalbeheerplan (LAP).....	5
2.2	Programma Van Afval Naar Grondstof (VANG).....	5
2.3	Naar een circulaire economie.....	6
2.4	Wet milieubeheer.....	6
2.5	Gemeentelijk beleid.....	7
2.5.1	<i>Duurzaamheidsagenda Westland</i>	7
2.5.2	<i>Gemeentelijke afvalstoffenverordening</i>	7
2.5.3	<i>Afvalstoffenheffing</i>	7
2.6	Ontwikkelingen afvalbranche.....	7
3.	Huidige situatie Westland	10
3.1	Huidige inzamelmethode.....	10
3.2	Sorteeranalyse.....	11
3.3	Huidig inzamelresultaat.....	12
4.	Van ambitie naar richting geven	15
4.1	Optimalisatie huidige inzamelmethode.....	15
4.2	Laagfrequent inzamelen restafval.....	16
4.3	Omgekeerd inzamelen.....	17
4.4	Hoogbouw.....	18
4.5	Samenvattend overzicht 3 scenario's.....	18
5.	Aanvullende maatregelen	20
5.1	Communicatie.....	20
5.2	Invoeren containermanagementsysteem.....	21
5.3	Vervangen bovengrondse inzamelmiddelen.....	21
5.4	Afvalbakken in de openbare ruimte.....	22
6.	Zwerfafval	23
6.1	Ambitie kernwaarde schone omgeving.....	23
6.2	Huidige situatie.....	23
6.3	Zwerfafvalvergoeding.....	24
6.4	Aanpak zwerfafval.....	25
7.	Uitvoering	27
7.1	Implementatieplan.....	27
7.2	Financiën.....	27
7.3	Planning.....	28
7.4	Risico's.....	28
7.5	Sturing en evaluatie.....	29

1. Inleiding

1.1. Aanleiding

In 2015 zijn de nieuwe beheerplannen voor de openbare ruimte door de raad vastgesteld. Bij de behandeling van het beheerplan woonwijken & dorpscentra heeft de raad de wens uitgesproken om de kernwaarde *leefbaarheid*: schone leefomgeving nader uit te werken in een beheerkader. Een schone leefomgeving heeft een positieve uitstraling naar de bewoners en bedrijven. Dit wordt over het algemeen als prettig ervaren. Een schone leefomgeving wordt voornamelijk gerealiseerd door straatreiniging en inzameling van huishoudelijk afval.

Achtergrond

Gemeente Westland heeft vanuit de Wet milieubeheer de taak tot het verzamelen en verwijderen van afval afkomstig van inwoners. In de huidige tijd gaat het echter niet meer enkel om het verzamelen van het huishoudelijk afval van inwoners. Nieuwe afvalverwerkingsmethoden hebben ertoe geleid dat afval kan worden hergebruikt als grondstof. Afvalbeheer is een bijdrage gaan leveren aan duurzame ontwikkeling. Vanuit het Rijk zijn hiertoe richtlijnen bepaald in het uitvoeringsprogramma Van Afval Naar Grondstof (VANG) van het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat (I&W).

Daarnaast is er een markt voor afval. Deze markt is sterk in beweging. De verwerkingstarieven van de afvalstromen fluctueren. Er worden steeds nieuwe methoden en technieken voor afvalinzameling en verwerking ontwikkeld. Uitgangspunt is hierbij nog steeds bronscheiding, maar de techniek richt zich de laatste tijd ook meer op nascheiding.

Het huidige afvalbeleid van de gemeente Westland voldoet niet langer als richtinggevend kader. De inwoners van Westland produceren de laatste jaren gemiddeld iets meer dan 200 kg restafval per inwoner per jaar, terwijl de landelijke richtlijn is bepaald op 100 kg restafval per inwoner per jaar. Om te kunnen voldoen aan de richtlijn van de landelijke overheid op het gebied van afvalscheiding is het noodzakelijk om het bestaande afvalbeleid te herzien.

Raadswerkgroep

Het beheerkader afvalstoffen is mede tot stand gekomen in samenspraak met de raadswerkgroep beheerkaders openbare ruimte. In maart 2017 is een eerste sessie met de raadswerkgroep beheerkaders openbare ruimte georganiseerd, waarbij de verschillende aspecten van het onderwerp nader zijn belicht. Met de opmerkingen uit deze sessie zijn de verschillende inzamelingsscenario's die de hoeveelheid restafval kunnen verminderen doorgerekend. De resultaten van deze doorrekening zijn gepresenteerd in de bijeenkomst van 29 juni 2017. In de raadswerkgroep van 13 februari 2018 is teruggeblikt op de voorgaande raadswerkgroepen en is het voorkeursscenario; laagfrequent verzamelen restafval (scenario 2) gepresenteerd.

Reikwijdte Beheerkader

Dit beheerkader bevat de uitgangspunten van het Westlands afvalbeleid voor de periode 2018-2022. De geldigheidsduur van dit beheerkader is gesteld op vijf jaar. Reden hiervoor is dat de uitvoering van bepaalde doelstellingen (o.a. veranderen manier van verzameling, vervangen van ondergrondse containers) tijd nodig heeft om voldoende resultaat op te leveren.

In deze nota gaat het alleen om *huishoudelijk* afval. Afval afkomstig uit bedrijven komt in dit beheerkader niet aan bod. De zorgplicht van de gemeente is namelijk niet van toepassing op bedrijfsafval. Een bedrijf is zelf verantwoordelijk voor de inzameling en verwerking van het eigen afval, en moet daarvoor voldoen aan de regels uit het Activiteitenbesluit. De gemeente moet er op toezien dat de regels worden nageleefd. Voor onze gemeente wordt dit door de Omgevingsdienst Haaglanden (ODH) gedaan.

Een altijd terugkerende vraag is of het onderwerp zwerfafval thuishoort bij het gemeentelijke afvalbeleid, of bij het beheer van de openbare ruimte. Voor beide is iets te zeggen. Zwerfafval is een punt dat leeft binnen de gemeente. Daarom is gekozen om het in deze context te behandelen.

1.2 Leeswijzer

Dit beheerkader kan op twee manieren worden gelezen: op hoofdlijnen en uitgebreid. Voor het lezen op hoofdlijnen is op het eind van elk hoofdstuk een tekstkader opgenomen met de belangrijkste punten uit dat hoofdstuk. Voor een toelichting op de belangrijkste punten kan het hoofdstuk worden gelezen.

Hoofdstuk 2 schetst de juridische en landelijke context van het gemeentelijk afvalbeleid. Het gaat in op de huidige en nieuwe wetgeving en aanvullende maatregelen en ontwikkelingen in de afvalbranche. Hoofdstuk 3 omvat een profiel van Westland op het gebied van afval met een beschrijving en het resultaat van de huidige inzamelmethode. In hoofdstuk 4 wordt ingegaan op mogelijke scenario's, die Westland kan volgen om de hoeveelheid restafval de komende jaren te verminderen. Hoofdstuk 5 beschrijft welke aanvullende maatregelen Westland verder kan nemen om de hoeveelheid afval te verminderen. Voor de leesbaarheid is zwerfafval inclusief peuken en hondenpoep in de openbare ruimte in een apart hoofdstuk opgenomen. Hoofdstuk 6 beschrijft welke maatregelen we nu nemen om zwerfafval te verminderen, wat hiervan de resultaten zijn en welke aanpak we de komende jaren nastreven. Hoofdstuk 7 tenslotte gaat in op de implementatie van het nieuwe afvalbeleid met de financiële aspecten en de risico's.

2. Kaders afvalbeleid

In beleidsplannen, wetten en regels is vastgelegd hoe we in Nederland omgaan met ons afval. Het nationale afvalbeleid is vastgelegd in het Landelijk afvalbeheerplan (LAP). Het programma Van Afval naar Grondstof (VANG) is het actieprogramma van het ministerie van I&W om ervoor te zorgen dat grondstoffen optimaal gebruikt worden door het voorkomen van afval en beter scheiden en recyclen van afval dat toch ontstaat. Gemeenten zijn vanuit de wet milieubeheer belast met de zorgplicht voor huishoudelijke afvalstoffen en spelen een belangrijke rol bij het inzamelen van afvalstoffen.

2.1 Landelijk afvalbeheerplan (LAP)

Het landelijk afvalbeheerplan (LAP) geeft invulling aan de verplichting om, op basis van een aantal EU-richtlijnen, expliciet beleid te formuleren of bepaalde programma's op te stellen voor diverse onderdelen van het afvalbeheer. Tevens worden hier een aantal harde doelstellingen in bepaald, zoals het terugdringen van de hoeveelheid afval en het verhogen van de herbruikbaarheid van afval. Alle overheden moeten rekening houden met het LAP. Gemeenten treden op afvalgebied op als bevoegd gezag. Hiertoe worden in de afvalstoffenverordening regels gesteld en kunnen gemeenten in vergunningen eisen stellen aan afvalscheiding en preventie.

De basis van het Nederlandse afvalbeheer is de Ladder van Lansink. De Ladder is erop gericht prioriteit te geven aan de meest milieuvriendelijke verwerkingswijzen. Is de hoogste stap niet mogelijk, dan wordt gekeken of afval een stap lager op de ladder kan worden verwerkt.

LADDER VAN LANSINK - DE AFVALHIËRARCHIE

Powered by Recycling.nl

2.2 Programma Van Afval Naar Grondstof (VANG)

Het ministerie van I&W heeft samen met de VNG en de Koninklijke Vereniging voor Afval-en Reinigingsmanagement (NVRD) haar ambities uit het LAP geconcretiseerd in het Uitvoeringsprogramma VANG. Met het VANG-programma wil het kabinet de overgang naar een 100% circulaire economie stimuleren.

In het VANG-programma zijn onder andere de volgende globale en concrete richtlijnen vastgelegd:

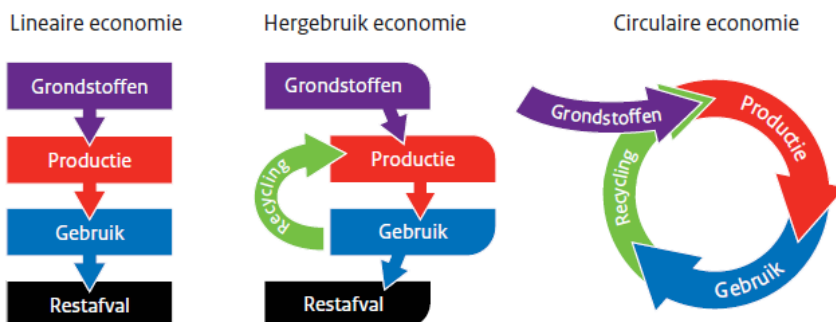
- meer hergebruik van grondstoffen door betere scheiding en inzameling, door landelijk te inventariseren en in te spelen op de wensen en belangen van burgers;
- toewerken naar een circulaire economie waarin geen afval meer wordt ingezameld, maar grondstoffen;
- maximaal 100 kg restafval per inwoner per jaar in 2020, met een verdere afname van maximaal 30 kg in 2025.

In overleg met de gemeenten wordt daarna het publieke kader aangescherpt. Naar verwachting betekent dit dat de normen voor gescheiden inzameling en hergebruik in toenemende mate naar het niveau van de beter presterende gemeenten worden getrokken. De gemeente Doesburg¹ is met 136 kg restafval per inwoner de best presterende gemeente binnen dezelfde stedelijkheidsklasse als Westland.

De richtlijnen van het programma VANG zijn voornamelijk een stimulans voor gemeenten om op milieugebied beter te gaan presteren en hebben geen dwingend karakter. Wel is per 1 januari 2015 een verbrandingsbelasting ingevoerd op restafval. Deze belasting komt bovenop het verwerkingstarief van restafval.

2.3 Naar een circulaire economie

Bij een 100% circulaire economie blijven alle grondstoffen in de keten door duurzame producten te produceren, duurzamer te consumeren en meer en beter te recyclen. Door de toenemende bevolkingsgroei en consumptie neemt de vraag naar grondstoffen alsnog toe. Aan de vraag (primaire grondstoffen) lijkt bijna niet meer te voldoen zonder ook gebruik te maken van grondstoffen die uit de afvalrecycling zijn opgewerkt. Afvalscheiding draagt bij aan het sluiten van productie- en consumptieketen, of wel het bewerkstelligen van de circulaire economie.

Door het opnieuw inzetten van afval als grondstof wordt de productie van primaire grondstoffen beperkt en het nodeloos verbranden van waardevolle grondstoffen tegengegaan. Er wordt ook veel CO₂-emissie vermeden door gescheiden inzameling van afvalstoffen. Door grondstoffen uit het afval te hergebruiken, worden er minder nieuwe grondstoffen geproduceerd. Bij afvalverbranding wordt warmte en elektriciteit teruggewonnen, wat het gebruik van olie en kolen bespaart. Ook dit vermijdt CO₂-emissies.

2.4 Wet milieubeheer

De Wet milieubeheer legt de gemeenten de zorgplicht op voor het verzamelen van het huishoudelijk afval, en stelt daaraan de volgende randvoorwaarden: er moet minstens eenmaal per week huisvuil worden ingezameld of er moet een voorziening worden ingericht nabij percelen (grof huishoudelijk afval uitgezonderd); groente-, fruit- en tuinafval (gft) moet apart worden ingezameld waarbij gemeenten de vrijheid hebben om delen van de gemeente hiervan uit te zonderen; en de gemeente kan besluiten tot het afzonderlijk verzamelen van andere bestanddelen van het huishoudelijk afval (zoals glas, oud papier, textiel, etc.).

¹ Bron: Benchmark Huishoudelijk Afval 2016

2.5 Gemeentelijk beleid

2.5.1 Duurzaamheidsagenda Westland

Dit beheerkader staat in relatie tot de duurzaamheidsagenda Westland 2012-2020 (Waardevol Westland). Voor huishoudelijke afval is in deze duurzaamheidsagenda onder de paragraaf grondstoffentransitie het volgende opgenomen:

“ Huishoudelijk afval bevat veel waardevolle grondstoffen, zoals kunststof. Aangezien natuurlijke grondstoffen steeds schaarser worden door een toenemende wereldwijde bevolkingsgroei en welvaart, is het onverantwoord de waardevolle stoffen in het afval te verbranden. Verbranden is bovendien duur en zeer belastend voor het milieu. De gemeentelijke afvalinzameling is dan ook steeds meer gericht op het inzamelen van stromen met waarde.”

2.5.2 Gemeentelijke afvalstoffenverordening

Op grond van artikel 10.23 van de Wet milieubeheer is de gemeente verplicht een afvalstoffenverordening vast te stellen in het belang van de bescherming van het milieu. In de afvalstoffenverordening wordt het gemeentelijke afvalbeleid vertaald naar regels voor inwoners die zich willen ontdoen van afval. In de verordening wordt dan ook aangegeven waar, hoe en aan wie het huishoudelijk afval moet worden aangeboden. In 2012 heeft de gemeente Westland de afvalstoffenverordening vastgesteld (aan de hand van het model van de Vereniging Nederlandse Gemeenten).

2.5.3 Afvalstoffenheffing

De inzamelkosten van het afval worden voor iedere woning in de gemeente met de afvalstoffenheffing in rekening gebracht. De wettelijke grondslag voor het heffen van deze gelden ligt in artikel 15.33 Wet milieubeheer en de Verordening Afvalstoffenheffing Westland 2016.

2.6 Ontwikkelingen afvalbranche

De afvalbranche is dynamisch te noemen. Door de komst van de richtlijnen uit het VANG-programma zijn er verschillende ontwikkelingen ontstaan, die van belang zijn bij het bepalen van nieuw afvalbeleid. In deze paragraaf worden enkele ontwikkelingen genoemd.

Raamovereenkomst Verpakkingen en Addendum

Een groot deel van het volume van restafval bestaat uit plastic verpakkingen. Allerhande voedingsmiddelen en andere producten zijn verpakt in plastic. Sinds 2007 geldt een producentenverantwoordelijkheid voor verpakkingen. Dat betekent dat de inzameling en recycling van verpakkingsmateriaal wordt gefinancierd door de producenten en importeurs van deze verpakkingen. Voor 2013 tot 2022 zijn afspraken gemaakt tussen Rijk, VNG en producenten over de inzameling en recycling van verpakkingen. Deze zijn in de Raamovereenkomst Verpakkingen 2013-2022 en in het Addendum vastgelegd.

Producenten en importeurs dragen in het kader van producentenverantwoordelijkheid op plastic verpakkingen een afvalbeheersbijdrage af aan Stichting Afvalfonds. Uit deze bijdrage worden gemeenten vergoed voor de inzameling. Volgens de vergoedingsafspraken geldt de vergoeding per ton voor gerecycled plastic verpakkingen en drinkpakken, afkomstig van huishoudens, die voldoet aan de afgesproken kwaliteitseisen.

Overspannen markt en vergoedingen onder druk

Veel gemeenten hebben met de richtlijn van het VANG-programma en het hoge percentage plastic verpakkingen in het restafval ingezet op het scheiden van plastic. Dit heeft ervoor gezorgd dat de plastic recyclingmarkt tegen de grenzen van haar groei aanloopt. Veel ingezameld plastic wordt overgeslagen naar Duitsland omdat er onvoldoende Nederlandse verwerkingscapaciteit is. In Duitsland zijn de kwaliteitsnormen echter scherper, waardoor het Nederlandse plastic daar op termijn niet langer verwerkt kan worden. Afvalverwerkers menen daarom dat er structurele veranderingen nodig zijn, waarbij merkeigenaren bij het ontwerp van de verpakking al rekening houden met de wijze van hergebruik en stimulerend overheidsbeleid en normering ontwikkeld moet worden.

Met de forse toename van apart ingezameld plastic verpakkingen is ook het Afvalfonds onder druk komen te staan. Nedvang heeft laten weten dat de vergoeding de komende jaren zal dalen door de lage kwaliteit van het plastic.

Verbrandingstarieven nemen toe

Het toenemende aanbod van buitenlands afval op de Nederlandse markt en de sterk aantrekkende economie zorgt ervoor dat bij de verbrandingsovens een capaciteitstekort ontstaat. De verbrandingstarieven kunnen hierdoor de komende jaren stijgen. Westland heeft een ballotage-overeenkomst met HVC, waarbij de hoogte van het verwerkingstarief wordt bepaald door de aandeelhouders, zijnde de deelnemende gemeenten.

Nascheiding

Er ontstaan steeds meer technieken om afval na te scheiden. Met nascheiding wordt bedoeld, dat het huishoudelijk restafval dat wordt ingezameld voor de uiteindelijke verbranding nog een bewerking ondergaat. Tijdens deze bewerking worden waardevolle grondstoffen (zoals bijv. plastic, drinkpakken, metalen en steen/zand) door toepassing van verschillende technieken uit het restafval gehaald.

Het scheiden van Groente-, Fruit- en tuinafval (GFT) van restafval is nog niet mogelijk. De GFT verdwijnt als grondstof tussen het restafval. Door het poreuze karakter van papier en karton is nascheiding ook voor deze stromen niet mogelijk. Het raakt te vervuild. Hetzelfde geldt voor textiel.

Nascheiding is op dit moment alleen mogelijk voor de plastic verpakkingen, blik en drinkpakken (PBD)² en oud ijzer. De kosten daarvan zijn nu nog relatief hoog en daarom alleen interessant als bronscheiding geen optie is. Maar wat vandaag nog onmogelijk lijkt, is in de nabije toekomst misschien volstrekt normaal. Wij blijven daarom de komende jaren de ontwikkelingen op het gebied van nascheiding actief volgen.

Incontinentiemateriaal

Het aandeel incontinentiemateriaal in het huishoudelijk restafval is groot. Een baby verbruikt in zijn eerste levensjaren gemiddeld 5.000 wegwerpluiers of 6.250 wasbare katoenen luiers. Ruim 80 procent van de ouders kiest voor wegwerpluiers. Over het algemeen is de milieubelasting van beide soorten luiers even groot. Voor de productie van wegwerpluiers is houtpulp en aardolie (voor plastic) nodig. Dat kost energie en veroorzaakt vervuiling.

² Afkorting aangepast naar standaard benaming Rijkswaterstaat

Gemiddeld wordt in het restafval 5% incontinentiemateriaal gevonden. Omgerekend is dat voor het Westland 1.000 ton per jaar aan incontinentiemateriaal. In het verleden hebben een aantal gemeenten luiers apart ingezameld, maar door omstandigheden is daarmee gestopt. Nieuwe technieken voor de verwerking van luiers worden door verschillende marktpartijen onderzocht. Mogelijk leidt dit de komende jaren tot een doorbraak. Op dit moment is er echter nog geen goed alternatief voor de verwerking van luiers.

Kaders en ontwikkelingen

- Gemeenten moeten hun afvalbeleid baseren op het Landelijk Afvalbeheersplan (LAP).
- Richtlijn VANG-programma: maximaal 100 kg restafval per inwoner in 2020 en in 2025 maximaal 30 kg per inwoner
- De vergoedingen aan gemeenten voor de gescheiden inzameling van grondstoffen staan onder druk en de verbrandingsstarieven voor restafval nemen toe.
- Nascheiding van restafval is momenteel alleen een optie als bronscheiding onvoldoende resultaat oplevert.

3. Huidige situatie Westland

Westland telt ongeveer 105.000 inwoners, verdeeld over bijna 45.000 huisaansluitingen. Deze huisaansluitingen bestaan voor ongeveer 75% uit laagbouwwoningen en 25% gestapelde bouw/ hoogbouw.

3.1 Huidige inzamelmethode

De meest voorkomende afvalstromen worden huis-aan-huis ingezameld, waarbij onderscheid is tussen laagbouw en stapelbouw. Een minicontainer voor papier en karton (OPK) wordt op vrijwillige basis beschikbaar gesteld. Bijna 80 % van de huishoudens met een laagbouwwoning maakt hiervan momenteel gebruik.

	Laagbouw	Stapel-/ Hoogbouw
Restafval	Minicontainers van 240 lt. Deze worden eens per 2 wkn ingezameld. Een beperkt aantal laagbouwwoningen is aangesloten op een ondergrondse verzamelcontainer.	Met in pandige of bovengrondse verzamelcontainers. Een beperkt aantal stapelbouw is aangesloten op een ondergrondse verzamelcontainer.
GFT	Minicontainers van 140 lt. Deze worden eens per 2 wkn ingezameld. Een beperkt aantal laagbouwwoningen is aangesloten op een ondergrondse verzamelcontainer.	Met in pandige of bovengrondse verzamelcontainers
OPK	Op vrijwillige basis met minicontainer van 240 lt. Deze worden eens per 4 wkn. Ingezameld.	Met in pandige of bovengrondse verzamelcontainers.
Plastic verpakkingen	Buitengebied 's-Gravenzande: met een minicontainer van 240 lt. Deze wordt eens per 4 weken ingezameld.	

De stromen glas, plastic en textiel worden niet huis-aan-huis ingezameld. Hiervoor zijn openbare brengvoorzieningen in het hele verzorgingsgebied te vinden.

Fractie	Westland Aantal aansluitingen per brenglocatie	Landelijk gehanteerde norm	Serviceniveau Westland t.o.v. landelijke norm
Glas	1:1100	1:750	Ondergemiddeld
Textiel	1:1100	1:2750	Bovengemiddeld
Plastic	1:650	1:1000	Bovengemiddeld

Inwoners kunnen huishoudelijk afval, dat te groot is voor een minicontainer of verzamelcontainer of gevaarlijke stoffen bevat, brengen naar de milieustraat. Westland heeft sinds kort twee milieustraten. De milieustraat in 's-Gravenzande is sinds 1 oktober 2017 gesloten. De openingstijden van de andere twee milieustraten zijn:

Naaldwijk	Maandag t/m donderdag	8.00-16.00 uur
	Vrijdag	8.00-19.00 uur
	Zaterdag	8.00-16.00 uur
Monster	Donderdag	13.30-16.00 uur
	Zaterdag	8.00-16.00 uur

Brengen van grof huishoudelijk afval naar de milieustraat is gratis. In Naaldwijk kunnen inwoners 21 afvalstromen gescheiden inleveren, in Monster alleen de meest voorkomende afvalstromen, zoals grof tuinafval, ijzer, puin, hout. Klein Chemisch Afval (KCA) kan in Naaldwijk op maandag, vrijdag en zaterdag worden ingeleverd. In Monster op donderdag en zaterdag.

Daarnaast hebben inwoners de mogelijkheid grof vuil op afspraak volgens een vaste inzamelkalender aan huis te laten ophalen. De kosten bedragen € 12,50 per keer. Met de sluiting van de milieustraat in 's-Gravenzande is de frequentie van het aan huis inzamelen van grof vuil sinds 1 september 2017 verhoogd.

3.2 Sorteeraanlyse

De gemeente laat periodiek een sorteeraanlyse van het huishoudelijke restafval uitvoeren. Hierbij wordt ingezameld via minicontainers en verzamelcontainers. De resultaten van de sorteeraanlyse uit 2016 zijn staan in onderstaande figuur.

Conclusie is dat slechts 9% van het restafval daadwerkelijk restafval is. Voor 7% is nog geen mogelijkheden/ voorzieningen om (aan huis) te scheiden.

3.3 Huidig inzamelresultaat

Het huidige afvalscheidingspercentage is 54%. Landelijk gezien is dit iets beter dan vergelijkbare gemeenten. De hoeveelheid restafval was in 2017 206 kilo. Het scheidingspercentage is overigens feitelijk hoger dan 54% omdat er steeds meer bedrijven een inzamelpunt hebben voor batterijen, wit- en bruingoed, zowel klein als groot.

Groente-, Fruit- en Tuinafval (GFT)

GFT is een stuk goedkoper om te verwerken dan ingezameld restafval. Daar bovenop kan het GFT weer worden omgezet in bodemverbeteraar (compost) en mogelijk voorafgaand hieraan worden vergist. Bij vergisting komen gassen vrij die kunnen dienen als brandstof voor voertuigen of voor de opwekking van energie. Het Westlandse restafval bestaat nog voor 40% uit GFT. Voor een groot deel – 61 kilo-zijn dit etensresten. Hierbij zijn de resultaten uit de laagbouw waarbij GFT met een minicontainer wordt ingezameld niet beter dan bij stapelbouw met een verzamelcontainer.

Om diverse redenen gooien inwoners hun etensresten bij het restafval: in de keuken staat een afvallemmer en die is nu eenmaal dichterbij dan de GFT-container, men denkt dat alleen ongekookt eten bij het GFT mag of men vindt het vies en vindt dat het afval hierdoor gaat stinken.

De inzameling van GFT bij de laagbouw kan worden geïntensiveerd door bijvoorbeeld in het voorjaar en de zomer de inzamelrequentie te verhogen naar wekelijks. Inwoners zullen bij een verhoogde inzameling ook meer geneigd zijn etensresten aan te bieden in de groene minicontainer. De extra inzamelrondes zullen als pilot worden ingevoerd, waarbij de inzamelresultaten en de reacties van bewoners goed gemonitord worden. De verwachting is dat er op deze manier minder GFT bij het restafval aangeboden zal worden, wat naast een milieuvoordeel ook een financieel voordeel oplevert. Immers, het verwerken van GFT gebeurt voor een lager tarief dan het verwerken van restafval.

Plastic verpakkingsmateriaal, blik en drinkpakken (PBD)

In 2008 is landelijk de gescheiden inzameling van plastic gestart met het Plastic-Heroessysteem. Vanaf 2015 mag bij het plastic verpakkingsmateriaal ook drinkpakken en blik worden ingezameld. Ook dit materiaal is goed te recyclen. Inwoners kunnen hun plastic verpakkingen brengen naar verschillende (ondergrondse) containers die over de kernen verspreid staan. Drinkpakken en blik gaan nu nog bij het restafval.

Inwoners van het buitengebied in 's-Gravenzande hebben sinds 2012 een 4^e minicontainer voor het plastic verpakkingsmateriaal. Landelijk onderzoek toont aan dat met een haalsysteem (huis-aan-huisinzameling) gemiddeld twee tot drie keer meer plastic verpakkingsmateriaal wordt ingezameld dan met een brengsysteem. Dit blijkt ook uit de resultaten van de proef in 's-Gravenzande. De afgelopen jaren is in het buitengebied van 's-Gravenzande gemiddeld 17 kg plastic verpakkingsmateriaal per inwoner opgehaald. Bij de verzamelcontainers in de wijk is in dezelfde periode gemiddeld 3 kg plastic verpakkingsmateriaal per inwoner gebracht. Bijlage 1 bevat een uitwerking van de resultaten van de proef in het buitengebied van 's-Gravenzande.

Papier en karton (OPK)

Nieuw papier en karton wordt voor driekwart uit oud papier en karton gemaakt. Oud papier en karton zijn ongeveer 7 keer recyclebaar. Daarna worden de papiervezels te kort om nieuw karton van te maken. Voor papierverwerkende bedrijven is recycling (financieel) interessant omdat er anders (ver weg) bomen gekapt, behandeld en getransporteerd moeten worden voordat ze in de

papierfabriek te kunnen gebruiken. Gescheiden ingezameld papier en karton kan de gemeente verkopen.

Westland zamelt iets meer papier aan de bron in dan vergelijkbare gemeenten, maar toch blijkt uit de sorteeranalyse dat nog best veel papier- zo'n 20 kilo per huishouden- in de grijze minicontainer verdwijnt.

Ondanks de toegenomen digitalisering en het succes van de nee-nee-sticker blijft de hoeveelheid aangeboden papier en karton de afgelopen jaren constant, waarbij een verschuiving is te zien van papier naar karton.

Glas

Ook glas wordt in vergelijking met andere gemeenten iets meer dan gemiddeld gescheiden ingezameld. Toch bevat een grijze minicontainer nog altijd op jaarbasis 18 kilo glas (per huishouden). Inwoners zijn sneller geneigd om hun glas naar een verzamelcontainer te brengen als deze dicht bij huis te vinden is. Het aantal verzamelcontainers in Westland is lager dan de landelijk gehanteerde norm. Tot op heden kan geen verband worden aangetoond tussen de gemiddelde dichtheid van glascontainers en het inzamelresultaat. Uit onderzoek blijkt dat de locatiekeuze een grotere invloed heeft op het inzamelresultaat dan de dichtheid. Strategische plaatsen voor glascontainers zijn met name plaatsen op de route naar een supermarkt en/of winkelcentra, bijvoorbeeld op de parkeerplaats. Vanwege de beeldkwaliteit wordt gekozen om op termijn alle glascontainers ondergronds te hebben.

Textiel

Het recyclen en vooral ook hergebruiken van textiel en schoeisel levert een noemenswaardige milieubesparing op. Iedere kilo gerecycled textiel vertegenwoordigt een veel grotere milieuwinst dan bijvoorbeeld de recycling van papier of glas. Met de recycling van 1 kilo textiel wordt bijvoorbeeld meer dan 80 maal de hoeveelheid CO₂ vermeden als dat met papier en glas het geval is. Voor de productie van nieuw katoen worden namelijk erg veel water en pesticiden gebruikt. Een groot gedeelte van het textiel en schoeisel is bestemd als tweedehandskleding voor buitenlandse markten. Van niet meer (her-)draagbaar textiel (zoals kleding met scheuren en gaten) worden poetsdoeken gemaakt. Ook kan men inmiddels met moderne technieken de vezels terugwinnen en hergebruiken in isolatiemateriaal of zelfs nieuwe textiel en kleding. Textiel vertegenwoordigt een hoge financiële waarde die de inzamelkosten ruimschoots compenseert. Veel charitatieve instellingen, maar inmiddels ook steeds meer commerciële bedrijven richten zich op de inzameling en verwerking. De gemeente heeft voor de textielinzameling een contract met Stichting Rataplan.

Momenteel wordt gemiddeld 5 kilo per inwoner gescheiden textiel ingezameld. In werkelijkheid ligt dit cijfer hoger, omdat kleding dat via kringloopwinkels of rommelmarkten wordt gerecycled, niet wordt geregistreerd. De hoeveelheid textiel, die in het restafval belandt is gemiddeld 8 kilo per inwoner.

De ontwikkeling dat detaillisten steeds meer het inleveren van afgedankte kleding stimuleren, leidt naar verwachting tot minder kleding in het restafval. De gemeente gaat daarom niet extra investeren, maar zorgt dat er een goede basis-inzamelstructuur voor textiel aanwezig is. Het huidige aantal textielcontainers blijft gehandhaafd en wordt opgesteld bij strategische locaties, in combinatie met een glascontainer om zo de opbrengst te verhogen. Vanwege de beeldkwaliteit wordt gekozen om op termijn alle textielcontainers ondergronds te hebben.

Grof huishoudelijk afval

Grof huishoudelijk afval is al het afval dat niet in een minicontainer of verzamelcontainer past en geen schadelijke stoffen bevat. Grofvuil bestaat onder meer uit meubels, vloerbedekking, matrassen en bouw- en sloopafval. Al deze goederen zijn in te leveren bij de milieustraten.

Gemiddeld wordt jaarlijks 113 kilo per inwoner aan grof huishoudelijk afval door de gemeente ingezameld. Hiervan wordt 85% gescheiden aangeleverd op de milieustraten. Westland scoort hiermee beter dan vergelijkbare gemeenten. De helft van het aangeboden grof vuil bestaat uit bouw- en sloopafval. Een kwart bestaat uit grof tuinafval. De rest bestaat uit harde kunststoffen, ijzer, wit- en bruingoed en grof restafval.

Alle stromen, ook bouw- en sloopafval kunnen in Westland gratis worden ingeleverd. In de omliggende gemeenten moet men betalen voor het brengen van bouw- en sloopafval. Hiermee bestaat het risico dat inwoners van omliggende gemeenten hun bouw- en sloopafval bij de milieustraten in Westland komen inleveren. Om te voorkomen, dat ook niet-inwoners of bedrijven gebruik maken van de milieustraten in Westland, krijgen de komende periode alle huishoudens een toegangspas voor de milieustraten. Deze pas moet dan worden getoond bij het brengen van grof vuil naar de milieustraat.

Klein chemisch afval (KCA)

Klein chemisch afval (KCA) is huishoudelijk afval waar schadelijke stoffen in zitten die schadelijk zijn voor de gezondheid en het milieu. Voorbeelden hiervan zijn spaarlampen, batterijen, oude medicijnen, afgewerkte motorolie, verfresten, enz. Dit dient dan ook uit het milieu te worden geweerd, maar is vaak uitstekend geschikt om na een bewerking te worden (her)gebruikt.

Jaarlijks wordt 1,2 kilo per inwoner bij de milieustraat ingeleverd. Daarnaast zamelen bouwmarkten, garagebedrijven, apothekers, batterijen lampenverkopende winkels ook KCA-soorten in die bij hun branche passen. In Westland bevat het restafval minder dan 1% KCA. Dat is in vergelijking met andere gemeenten relatief weinig..

De milieustraten beschikken niet over een KCA-depot. Op een aantal dagen in de week staat op de milieustraat een mobiel KCA-depot. Voor KCA gelden strenge regels. Het onderzoek naar een centrale gemeentewerf is bijna afgerond. In dit onderzoek is ook de optie voor een permanent KCA-depot meegenomen.

Verder blijft van belang om structureel te blijven communiceren over het belang van gescheiden inzameling van KCA, en over de andere inzamelpunten bij detaillisten voor zover bij de gemeente bekend.

Huidige situatie Westland

- De hoeveelheid restafval bedraagt in Westland jaarlijks 206 kg per inwoner.
- Het restafval bestaat voor ruim 80% uit afval, dat goed kan worden gerecycled.
- Op de afvalstromen Groente-, Fruit- en Tuinafval, Plastic verpakkingsmateriaal, blik en drinkpakken en Papier en Karton is de grootste winst te behalen.

4. Van ambitie naar richting geven

Op dit moment halen nog weinig gemeenten de richtlijn van 100 kg restafval per inwoner. De enkele gemeente die dit wel haalt, heeft gekozen om Diftar in te voeren. Diftar staat voor gedifferentieerde tarieven. Hoe meer restafval je als inwoner aanbiedt, hoe meer je aan afvalstoffenheffing betaalt. Diftar vraagt hoge investeringen om in te voeren. Daarnaast is de kans op vervuiling van de overige afvalstromen groot, doordat inwoners om de kosten te drukken restafval in de groene of blauwe minicontainer gooien. Om die reden is de inzamelstrategie Diftar voor Westland niet verder uitgewerkt.

Om de hoeveelheid restafval te verminderen is het nodig de huidige afvalinzamelmethode aan te passen. Hiervoor zijn drie in het land gebruikte inzamelstrategieën uitgewerkt en berekend. De strategieën richten zich met name op de grootste afvalstromen die de meeste invloed hebben op de kosten en het scheidingspercentage, te weten het restafval, GFT en PBD.

4.1 Optimalisatie huidige inzamelmethode

Omschrijving methode

De eerste strategie is het optimaliseren van de huidige inzamelmethode. In deze strategie is het aantal wijzigingen ten opzichte van de huidige inzamelmethode beperkt.

De afvalstromen GFT en OPK worden in deze optie aan huis ingezameld met een minicontainer. Inwoners krijgen standaard een grote (240L) minicontainer voor het rest- en GFT-afval, maar kunnen deze op verzoek omruilen voor een kleine minicontainer (140L). Alle laagbouwoningen krijgen een minicontainer voor papier en karton.

Inwoners mogen naast plastic verpakkingsmateriaal ook blikjes en drinkpakken in de verzamelcontainer gooien. Het aantal verzamelcontainers voor dit zogenaamde PBD wordt in de kernen uitgebreid, zodat ieder huishouden een ondergrondse verzamelcontainer op loopafstand tot zijn woning heeft. De proef, die de afgelopen jaren is gehouden in het buitengebied van 's-Gravensande met inzamelen van plastic verpakkingsmateriaal met een minicontainer wordt verder uitgerold over de rest van het buitengebied in Westland.

Effect op kosten en milieu

In onderstaande tabel zijn de effecten van deze strategie op de kosten, afvalhoeveelheden en op scheidingspercentage weergegeven.

Samenvatting scenario 1		
Kosten, excl BTW	€/jaar	€/huishouden/jaar
Kapitaallasten	€ 349.800	€ 8,39
Inzamel- en verwerkingskosten	€ 198.500	€ 4,76
Opbrengsten	-€ 258.000	-€ 6,19
Totaal	€ 290.300	€ 6,96
Milieu	Ton/jaar	kg/inw/jaar
Verwachte afname restafval	1133	11
Verwacht scheidingspercentage	56%	

4.2 Laagfrequent inzamelen restafval

Omschrijving methode

Bij deze methode wordt de grijze minicontainer voor restafval niet meer eens per twee maar eens per vier weken geleegd. Doordat het beschikbare volume wordt verkleind, worden inwoners gestimuleerd tot extra scheiding van met name de volumineuze fracties PBD en OPK. Alle laagbouwoningen krijgen een minicontainer voor papier en karton.

Het PBD zal in de kernen bij de laagbouw huis-aan-huis worden ingezameld met een daarvoor bestemde zak. Deze zakken zijn door inwoners te bestellen bij de inzamelaar of af te halen bij het gemeentehuis en de gemeentelijke milieustraten. De proef, die de afgelopen jaren is gehouden in het buitengebied van 's-Gravenzande met inzamelen van plastic verpakkingen met een minicontainer wordt verder uitgerold over de rest van het buitengebied in Westland. Inwoners mogen naast plastic verpakkingsmateriaal ook blikjes en drinkpakken in de container gooien.

 HALEN

 Bewonerskeuze 240 REST 140 REST <i>Inzamelrequentie 4 wekelijks</i>	 Bewonerskeuze 240 GFT 140 GFT <i>Inzamelrequentie 2 wekelijks</i>	 240 PAPIER <i>Inzamelrequentie 4 wekelijks</i>	 Kernen Buitengebied PBD <i>Inzamelrequentie 2 wekelijks</i>
--	--	--	---

 BRENGEN

 GLAS	 TEXTIEL
---	--

Effect op kosten en milieu

In onderstaande tabel zijn de effecten van scenario 2 op de kosten, afvalhoeveelheden en op het scheidingspercentage weergegeven.

Samenvatting scenario 2		
Kosten, excl BTW	€/jaar	€/huishouden/jaar
Kapitaallasten	€ 80.000	€ 1,91
Inzamel- en verwerkingskosten	€ 88.000	€ 2,11
Opbrengsten	-€ 806.500	-€ 19,34
Totaal	-€ 638.500	-€ 15,32
Milieu	Ton/jaar	kg/inw/jaar
Verwachte afname restafval	6017	54
Verwacht scheidingspercentage	65%	

Doordat bij dit scenario geen investeringen in ondergrondse containers worden gedaan, zijn de kosten bij dit scenario veel lager dan bij scenario 1.

4.3 Omgekeerd inzamelen

Omschrijving methode

Tot slot is er de methode omgekeerd inzamelen te noemen. Bij deze methode is het principe dat het GFT, het OPK en het PBD bij de inwoners met een minicontainer aan huis wordt ingezameld. Bewoners moeten het restafval wegbrengen naar ondergrondse verzamelcontainers op centrale plaatsen in de wijk (binnen cirkel van max. 300 m) en bij supermarkten. De huidige verzamelvoorzieningen voor plastic worden omgebouwd naar een voorziening voor restafval.

De huidige minicontainer voor restafval krijgt een oranje deksel en dient vervolgens als PBD-container. In het buitengebied is sprake van een lage bebouwingsdichtheid, waardoor het financieel niet loont om het restafval in ondergrondse containers in te zamelen. Daarom blijft in deze optie de grijze restafvalcontainer in het buitengebied in gebruik.

HALEN

Inzamelfrequentie 2 wekelijks

Inzamelfrequentie 4 wekelijks

Inzamelfrequentie 2 wekelijks

BRENGEN

Effect op kosten en milieu

In onderstaande tabel zijn de effecten van scenario 3 op de kosten, afvalhoeveelheden en op het scheidingspercentage weergegeven.

Samenvatting scenario 3		
Kosten, excl BTW	€/jaar	€/huishouden/jaar
Kapitaallasten	€ 276.500	€ 6,63
Inzamel- en verwerkingskosten	€ 60.800	€ 1,46
Opbrengsten	-€ 1.033.300	-€ 24,78
Totaal	-€ 696.000	-€ 16,69
Milieu	Ton/jaar	kg/inw/jaar
Verwachte afname restafval	7905	72
Verwacht scheidingspercentage	69%	

4.4 Hoogbouw

De inzamelmethode voor hoogbouw of stapelbouw zal bij iedere optie gelijk zijn. Inwoners van dit woningtype maken gebruik van inpandige verzamelvoorzieningen of wanneer dit niet mogelijk is van verzamelvoorzieningen op loopafstand. HVC heeft sinds kort een voorscheidingsinstallatie gebouwd, waardoor de afvalstroom restafval, voordat het de verbrandingsoven ingaat, wordt voorgesorteerd. Het aanwezige PBD wordt daarmee uit het restafval gehaald. Het (minimale) milieuresultaat van deze groep inwoners is verdisconteert in het milieuresultaat van de verschillende opties.

Bewoners in de hoogbouw hebben weinig ruimte om afval binnenshuis te scheiden. Hiervoor zijn verschillende hulpmiddelen voor tijdelijk opslag en transport naar de verzamelcontainer op de markt. Voor het behalen van een zo optimaal mogelijke kwaliteit van het PBD is het noodzakelijk dat het restafval geen GFT bevat. In samenspraak met bewoners en woningcorporaties zal worden onderzocht welke hulpmiddelen het scheiden van GFT en papier in de hoogbouw kunnen faciliteren.

4.5 Samenvattend overzicht 3 scenario's

De effecten op de kosten, de afvalhoeveelheden en het scheidingspercentage van de 3 scenario's zijn in onderstaand overzicht naast elkaar gezet.

Samenvatting scenario's	scenario 1 optimalisatie huidige situatie	scenario 2 laagfrequent restafval	scenario 3 omgekeerd inzamelen
Kosten, excl BTW	€/huishouden/jaar	€/huishouden/jaar	€/huishouden/jaar
Kapitaallasten	€ 8,39	€ 1,91	€ 6,63
Inzamel- en verwerkingskosten	€ 4,76	€ 2,11	€ 1,46
Opbrengsten	-€ 6,19	-€ 19,34	-€ 24,78
Totaal	€ 6,96	-€ 15,32	-€ 16,69
Milieu	kg/inw/jaar	kg/inw/jaar	kg/inw/jaar
Verwachte afname restafval	11	54	72
Verwacht scheidingspercentage	56%	65%	69
Verwacht totaal kg ongescheiden restafval	195	152	134

Uit dit overzicht blijkt dat het financiële voordeel het grootst is bij scenario 2 en 3. Invoering van scenario 1 kost daarentegen geld door het plaatsen van ongeveer 500 ondergrondse PBD-containers in de kernen.

Scenario 3 levert het hoogste scheidingspercentage en het minst aantal kilo's restafval per inwoner op. Toch wordt ook met scenario 3 de richtlijn van 100 kg ongescheiden restafval nog niet bereikt. Hiervoor is een verdere reductie van alle scheidbare fracties nodig. Aanvullende maatregelen om gescheiden inzameling van bijvoorbeeld glas, textiel en oud papier te stimuleren kunnen hierbij helpen.

Het invoeren van scenario 2 kan in een relatief kort tijdsbestek en met de laagste investering van de drie scenario's. Voor scenario 1 en 3 is een langere voorbereidingstijd nodig door de aanschaf en plaatsing van ondergrondse containers.

Bij het bespreken van de drie scenario's met de raads werkgroep is ook de optie van nascheiding genoemd. Zoals in hoofdstuk 2 aangegeven is nascheiding nog maar op beperkte schaal mogelijk. Bij de keuze voor scenario 2 kan desgewenst na enkele jaren worden overgestapt naar een mogelijk scenario waarbij het restafval ook voor de laagbouw wordt gesorteerd voordat het naar de verbrandingsinstallatie gaat. De hoge investeringen bij scenario 1 en 3 en de lange afschrijvingstermijn voor ondergrondse containers maken dat deze strategieën een keuze zijn voor de lange termijn, waarbij niet snel kan worden ingesprongen op toekomstige ontwikkelingen op het gebied van afvalverwerking. Scenario 2 kent zodoende een hogere flexibiliteit.

Van ambitie naar richting

- De strategie laagfrequent inzamelen restafval biedt voor Westland de meeste voordelen: de investeringen zijn laag, de hoeveelheid restafval neemt de komende jaren af en als de techniek voor nascheiding verbetert kan de overstap snel worden gerealiseerd.
- De inzamelmethode laagfrequent inzamelen betekent voor de laagbouw met minicontainers: PBD eenmaal per twee weken met zakken of minicontainer (buitengebied) en restafval eenmaal per vier weken.
- De inzamelmethode voor hoogbouw blijft gelijk aan huidige methode.

5. Aanvullende maatregelen

Naast het veranderen van de huis-aan-huis inzamelstrategie zijn aanvullende maatregelen nodig om de hoeveelheid restafval de komende jaren te verminderen.

5.1 Communicatie

Veel burgers hebben de overtuiging dat het scheiden van afval geen zin heeft, omdat al het afval uiteindelijk toch op één hoop komt. Dat is een hardnekkige misvatting. Daarom is communicatie van essentieel belang. De komende jaren wordt daarom actief gecommuniceerd over het belang van het scheiden van afval. Daarbij is het belangrijk steeds de resultaten inzichtelijk te maken.

Doelstelling

De doelstelling van communicatie over afvalscheiding is dat bewoners hun gedrag gaan veranderen. Bij een gedragsverandering als deze is het belangrijk om niet alleen te focussen op het 'wat' maar ook op het 'waarom'. Zo begrijpen inwoners wat de reden is van de verandering en is voor hen duidelijk wat de ambitie is van de gemeente. Dit kan het beste worden gedaan door hier op een positieve manier aandacht voor te vragen. Dus niet aangeven wat er gebeurt als inwoners het afval niet goed scheiden, maar wat het bijdraagt als dit wel wordt gedaan.

Om dit te kunnen bereiken worden de volgende instrumenten ingezet:

- frequent informeren over de ingezamelde hoeveelheden en bijvoorbeeld laten zien hoe dit zich verhoudt tot de gemiddelden in de eigen wijk of gemeente (bijvoorbeeld via digitale nieuwsbrief, twitter of facebook);
- tips geven over hoe specifieke stromen te sorteren en hoe rekening te houden bij het aankopen van producten;
- themagerichte communicatiecampagnes (bijvoorbeeld in het voor-/najaar over grof tuinafval, rond de Feestdagen over glas in 't bakkie);
- een speciaal educatieprogramma opzetten: " jong geleerd is oud gedaan".

Strategie

Een uitgebreid communicatieplan wordt na het vaststellen van dit beheerkader gemaakt. Hieronder wordt kort ingegaan op de te hanteren strategie. De communicatiestrategie voor het nieuwe afvalbeleid bestaat uit de volgende pijlers:

Persoonlijk

Inwoners persoonlijk aanspreken met informatie op maat is onmisbaar. Inwoners hebben behoefte aan praktische informatie: waar staat de dichtsbijzijnde glasbak of waar en wanneer wordt de GFT-container opgehaald. Door informatie op maat te geven, vergroot je de kans dat mensen ook daadwerkelijk het gewenste gedrag vertonen.

Beeldend

Een beeld zegt meer dan duizend woorden. Helemaal wanneer met illustraties eenvoudig aangegeven kan worden waar inwoners hun melkpakken kwijt kunnen en op welke locaties in de wijk de textielbakken staan. Ook voor inwoners die minder geletterd zijn, is de belangrijkste informatie op deze manier begrijpelijk.

Positief

Positief gedrag belonen, is vaak effectiever dan de gevolgen van negatief gedrag te benadrukken. Door inwoners te complimenteren met hun gedrag en aan te geven waaraan zij een bijdrage leveren door afval te scheiden, wordt gemotiveerd dit gedrag te herhalen.

Herkenbaar

Gemeente Westland dient herkenbaar te zijn als afzender naar de bewoners toe. Dit kan worden bereikt door aan te sluiten op de bestaande huisstijl. Er zal worden benadrukt dat afval scheiden heel gewoon is.

Participatie

De gemeente heeft natuurlijk zelf afval ambassadeurs in huis (medewerkers Gebiedsbeheer, medewerkers milieustraten), maar de belangrijkste ambassadeurs zijn en blijven toch de inwoners die het goede voorbeeld geven en zich inspannen om hun omgeving enthousiast te maken om dat goede voorbeeld te volgen. Mogelijk kunnen Afvalcoaches behulpzaam zijn op de inzamelroutes. Een positieve benadering heeft vaak meer effect dan direct starten met repressieve maatregelen. Indien noodzakelijk worden BOA's ingezet. Daarnaast gaan we scholen met een lespakket helpen om leerlingen enthousiast te krijgen.

5.2 Invoeren containermanagementsysteem

Sinds de invoering van de minicontainers zijn veel grijze minicontainers "spontaan" verdwenen. Volgens schattingen van de gemeente zijn dat ca. 1.000 grijze minicontainers. Na melding van vermissing ontvangt de gebruiker een nieuwe container. Veel van die vermiste opgegeven minicontainers worden ongeoorloofd gebruikt. Tijdens de inzameling van het restafval worden meer containers aangeboden dan er aansluitingen zijn.

Het ongeoorloofd gebruik van de grijze minicontainers leidt ertoe, dat de gebruikers van de ongeoorloofd in gebruik zijnde minicontainers beschikken daardoor over voldoende opslagcapaciteit, zodat er geen stimulans is het afval gescheiden aan te bieden en dat een deel van de ongeoorloofd in gebruik zijnde minicontainers mogelijk bedrijfsafval bevat.

Het achterhalen van 'illegale' containers is een tijdrovende en daarmee tevens kostbare aangelegenheid. Het uitvoeren van een dergelijke actie leidt tot een eenmalige opschoning van het containerbestand. Na verloop van tijd treedt er weer vervuiling van het containerbestand op. Een eenmalige opschoonactie wordt dan ook niet aanbevolen. Een structurele oplossing heeft de voorkeur. Ieder huishouden heeft de beschikking over een minicontainer voor restafval. Deze wordt voorzien van een sticker met unieke barcode. Maatwerk voor huishoudens die om specifieke redenen een extra minicontainer nodig hebben blijft altijd mogelijk.

5.3 Vervangen bovengrondse inzamelmiddelen

Westland telt nog een groot aantal bovengrondse verzamelcontainers voor restafval en GFT bij hoogbouw. Inpandige voorzieningen hebben de voorkeur, maar dit is niet altijd mogelijk. Een groot deel van die bovengrondse voorzieningen is verouderd en aan vervanging toe. Dit maakt het een mooi moment om daar waar mogelijk een bovengrondse voorziening te vervangen voor een ondergrondse voorziening.

Voor laagbouw blijft de voorkeur uitgaan naar inzameling met minicontainers in/bij de eigen woning. Inwoners kunnen zo op elk gewenst moment hun afval dichtbij huis kwijt. Omdat de scheiding van GFT-afval en papier makkelijk is uit te voeren, wordt bij minicontainers aan huis meer afval gescheiden dan bij ondergrondse voorzieningen. Daarnaast zijn de inzamelingskosten met minicontainers lager dan bij verzamelcontainers.

Bij stapelbouw blijft een in pandige containerruimte voor het gescheiden inzamelen van afval het uitgangspunt. Indien dit niet mogelijk is wordt in de nabijheid van de woningen een ondergrondse container geplaatst. Ondergrondse containers hebben een aantal belangrijke voordelen:

- een mooier straatbeeld, omdat alleen de inworpopening nog boven de grond uitsteekt
- een grotere opslagcapaciteit tot 5 m³, die geheel onder de grond wordt geplaatst en waardoor de container minder snel vol is
- een groter gebruiksgemak door een goed bereikbare inworpopening, die lager is dan de inworp van bovengrondse containers
- alleen toegankelijk te maken voor de betrokken huishoudens met een afvalpas, waardoor oneigenlijk gebruik wordt voorkomen.

Het vervangen van een bovengrondse voorziening voor een ondergrondse container is niet op iedere locatie mogelijk. Dit is afhankelijk van het aantal woningen dat op een locatie kan worden aangesloten.

De verzamelcontainers voor glas, textiel en papier staan over het algemeen bij elkaar in zogenaamde wijkmilieuparkjes. In de loop der jaren zijn in Westland verschillende typen bovengrondse en ondergrondse containers geplaatst. Uit onderzoek van Rijkswaterstaat blijkt dat een opvallend milieuparkje met een prettige uitstraling een positief effect heeft op het gescheiden aanleveren van afval. Dat kan bijvoorbeeld door verzorgde verharding, containers in kleur, bij voorkeur met een associatie naar de betreffende afvalstroom en/of plantenbakken rond de containers. In de komende periode onderzoeken we hoe we milieuparkjes kunnen verbeteren door ze een duidelijke Westlandse signatuur te geven.

5.4 Afvalbakken in de openbare ruimte

Binnen het programma "Van Afval Naar Grondstof" is een nieuw uitvoeringsprogramma opgesteld: van Afval Naar Grondstof Buitenshuis, ook wel afgekort tot VANG Buitenshuis. VANG Buitenshuis richt zich op afvalpreventie, -reductie, -scheiding en recycling 'buiten het huis'. Ook daar ontstaat restafval, dat kan worden gescheiden, maar nu wordt verbrand. Als onderdeel van de communicatiecampagne over het scheiden van afval worden de voorzieningen in de openbare ruimte op plekken waar veel mensen komen, zoals winkelgebieden en strand, hierop ingericht. PBD en restafval worden dan ook in de buitenruimte gescheiden ingezameld.

Aanvullende maatregelen

- Extra inzet op communicatie: informatie, participatie en educatie
- Invoeren containermanagement voor minicontainer restafval
- Gefaseerd vervangen bovengrondse voor ondergrondse verzamelcontainers
- Afvalscheiding in de buitenruimte

6. Zwerfafval

Zoals in de inleiding al aangegeven, bevat dit beheerkader naast een visie op huishoudelijk afval ook een uitwerking van de kernwaarde schone omgeving. Met andere woorden hoe gaan we het zwerfafval binnen Westland verminderen? Naast zwerfafval worden ook zwerfafvalgevoelige producten, zoals peuken en kauwgom meegenomen.

Zwerfafval is afval dat door mensen bewust of onbewust is weggegooid of achtergelaten op plaatsen die daar niet voor bestemd zijn of door indirect toedoen of nalatigheid van mensen op zulke plaatsen terecht is gekomen. Dit afval bestaat voornamelijk uit verpakkingsmateriaal van consumpties (blikjes, flesjes, wikkels, patatbakjes), sigarettenpeuken, kauwgomresten en allerhande gebruiksgoederen als kranten, folders en tissues.

De landelijke ambitie op het gebied van zwerfafval is verwoord in het “Wensbeeld zwerfafval 2025”. Deze is hoog: een schoon land zonder zwerfafval. Maar ook een land waarin iedereen (inwoners, bedrijven, gemeenten en maatschappelijke organisaties) bereid is samen te werken en een bijdrage te leveren om zwerfafval te bestrijden en te voorkomen.

6.1 Ambitie kernwaarde schone omgeving

In het beheerplan woonwijken & dorpscentra wordt onderscheid gemaakt tussen twee kwaliteitsniveaus voor de openbare ruimte: goed en voldoende. Goed is een relatief hoge kwaliteit dat is bedoeld voor gebieden die intensief worden gebruikt en het visitekaartje voor Westland zijn. Bij kwaliteitsniveau goed ligt er op het eerste gezicht geen zwerfafval, maar als je goed kijkt zie je iets liggen. Voldoende is een basiskwaliteit, die wordt aangehouden voor woonwijken. Bij kwaliteitsniveau voldoende liggen hier en der verspreid enkele stuks zwerfafval.

6.2 Huidige situatie

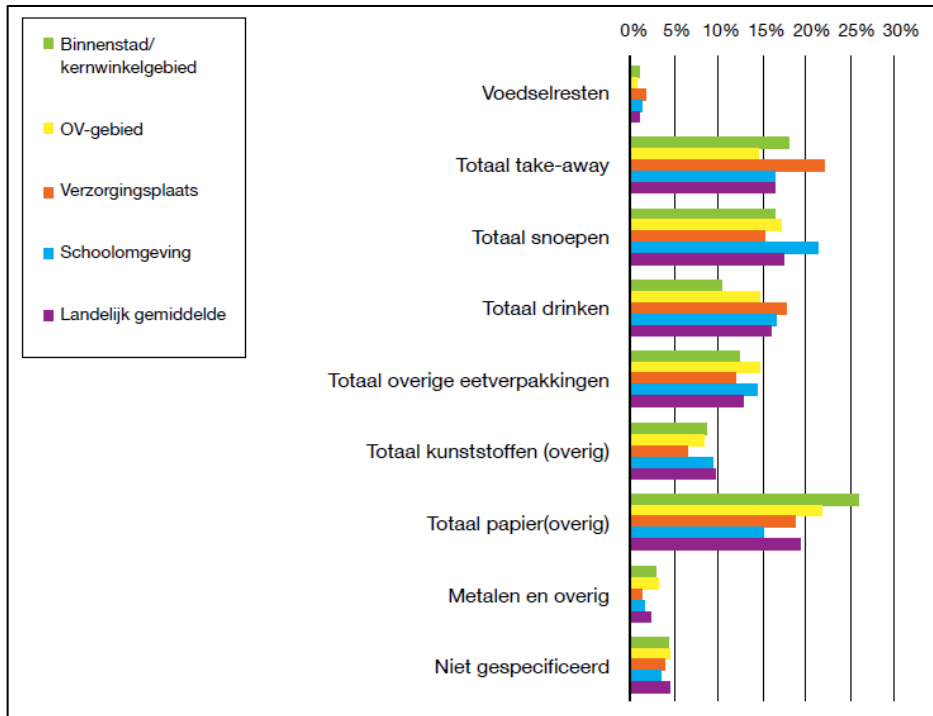
Op verschillende manieren wordt het zwerfafval in de gemeente Westland nu bestreden. Patijnenburg veegt handmatig de straten en leegt de afvalbakken. Ook onderhouden zij de hondenuitlaatfaciliteiten. Het machinaal vegen wordt door de gemeente uitgevoerd.

Op dit moment staan er in de openbare ruimte van Westland 1125 afvalbakken en 226 hondenpoepbakken. De gemeente heeft ongeveer 105.000 inwoners. Dat betekent dat er per 1000 inwoners 12,8 afvalbakken staan. Het landelijk gemiddelde is 11 afvalbakken per 1000 inwoners. Hiermee zit Westland iets boven het landelijk gemiddelde.

Uit de periodieke monitoring van de openbare ruimte blijkt, dat het afgesproken kwaliteitsniveau wordt behaald. In Westland wordt weinig zwerfafval in de openbare ruimte aangetroffen. Een aantal plekken verdient wel extra aandacht, bijvoorbeeld het busstation aan de Verdilaan in Naaldwijk, waar grote hoeveelheden peuken zijn te vinden.

Landelijk onderzoek toont aan, dat het grootste deel van het zwerfafval uit papier bestaat, zoals kranten, bonnetjes, servetten, reclamefolders en dergelijke. Daarna worden snoepwikkels en take-away het meest gemeten. De hoeveelheid aan take-away en eten en drinken-gerelateerd afval op straat neemt de afgelopen jaren af. Snoepafval neemt echter toe.

Het meeste zwerfafval ligt in winkelgebieden, verzorgingsplaatsen (parkeerplaatsen naast wegen), ov-gebieden en bij scholen.

Zwerfafval is al jarenlang ergernis nummer één in Nederland. Ook in Westland gaan veel meldingen over zwerfvuil. Westland vertoont wel een gunstig resultaat tegenover het landelijk beeld. Waar gemiddeld in Nederland 29,1% van de meldingen over zwerfafval gaat, is dat in Westland 5%. Dit gunstige resultaat wordt nog ondersteund door de verkiezing van het Westlandse strand als schoonste strand van Zuid-Holland.

6.3 Zwerfafvalvergoeding

Om de aanpak van zwerfafval te intensiveren en uit te breiden heeft het bedrijfsleven vanaf 2013 € 20 miljoen beschikbaar gesteld. Dit komt neer op € 1,19 per inwoner. Voor de gemeente Westland komt deze vergoeding uit op ongeveer € 120.000 per jaar voor de periode 2013-2022.

Van de vergoeding in 2013-2014 zijn een aantal projecten uitgevoerd, zoals participatieprojecten met scholen, wedstrijd schoonste straat en is slimmer veegmateriaal aangeschaft. De vergoeding over 2015 is gebruikt voor de pilot schoon belonen en de aanpak van de MacDonalds-route.

Voor de inzet van de vergoeding hanteert de Stichting Nederland Schoon een aantal kaders. De bijdrage is bestemd voor extra inzet voor de aanpak van zwerfafval. Het hoofddoel is dat gemeenten door de vergoeding een schonere omgeving kunnen realiseren door schoon te maken, maar ook doordat er minder afval ontstaat (preventie).

De Stichting Nederland Schoon stelt daarbij de volgende categorieën:

- Gedragsbeïnvloeding
- Participatie
- Slimmere voorzieningen/ middelen
- Prikkelers ter beïnvloeding
- Slimmer beheer/ opleidingen
- Investerings in inrichting zodat zwerfafval wordt voorkomen.

Naast de directe zwerfafvalprojecten is het mogelijk de zwerfafvalvergoeding te gebruiken voor plannen met een zijdelings effect. Dit zijn projecten die niet gericht zijn op zwerfafval, maar hier wel een effect op zullen hebben. Voorbeelden zijn inzameling met ondergrondse containers of het aanpassen van de inrichting van de openbare ruimte. De kosten van projecten met een zijdelings effect kunnen naar rato worden vergoed uit de zwerfafvalvergoeding.

6.4 Aanpak zwerfafval

Om de landelijke ambitie in 2025: een schoon land zonder zwerfafval te kunnen realiseren moet er meer worden gedaan dan de inzet van Patijnenburg verhogen of het plaatsen van meer afvalbakken. De aanpak voor de komende jaren willen we vooral richten op:

- Voorzieningen op orde (stimuleren gewenst gebruik, gedragsverandering)
- Participatie (stimuleren en ondersteunen van)
- Communicatie (inclusief educatie)

Handhaving wordt ook vaak genoemd als onderdeel van de aanpak om zwerfafval te verminderen. De kosten voor handhaving zijn hoog en met handhaving wordt niet uitgesloten dat het gewenste gedrag nooit meer voorkomt. De prioriteit ligt daarom op gedragsbeïnvloeding door goede communicatie van het beleid met een positieve benadering met voldoende afvalvoorzieningen. Deze maatregelen hebben een vergelijkbaar effect als handhaving, maar de kosten zijn lager en de kans is groter dat inwoners het gewenste gedrag gaan vertonen.

Voorzieningen op orde

De gemeente plaatst en onderhoudt afvalbakken in de openbare ruimte. In die zin zijn ze een exponent van het gemeentelijke beleid. Dit zou er – meer dan nu het geval is – vanaf moeten stralen. Dat betekent speciale aandacht voor onze afvalbakken: staan ze op de juiste plek, hoe zien ze er uit, hoe en door wie worden ze onderhouden, bieden ze de mogelijkheid om afval te scheiden, enz. Op basis van een inventarisatie wordt in overleg met betrokken partijen (middenstand, scholen, omwonenden) bepaald of we niet slimmer en beter te werk kunnen gaan.

Nederland Schoon heeft veel kennis ontwikkeld om gedrag te beïnvloeden, zoals gebruik van teksten en symbolen op afvalbakken, inrichting die de omgeving minder anoniem maken of onbewust stimuleert tot correct gedrag. Dit zijn relatief goedkope aanpassingen die een groot en langdurig effect op gedrag kunnen hebben.

Participatie

Bij participatie ligt de nadruk op het motiveren van Westlanders om zelf bij te dragen aan een schone buitenruimte door bijvoorbeeld zelf hun straatje te vegen, door een opruimactie met de buurt te organiseren of door vuurwerkresten op te ruimen. Kenmerkend voor participatie is de positieve energie die vrijkomt. De Landelijke Opschoonweek is daar een bekend voorbeeld van.

Onderzoek door Nederland Schoon blijkt dat belonen het beste kan worden ingezet op intrinsieke motivatie zodat mensen uit zichzelf actief willen blijven. Om participatie te versterken zal daarom de komende jaren belonen als gedragsmaatregel worden ingezet om bewoners actiever te betrekken bij het opruimen en voorkomen van zwerfafval.

Communicatie

Communicatie is vooral gericht op preventie en educatie. Het draait hier om het voorkomen van afval. Hier geldt: "jong geleerd is oud gedaan". Speciale aandacht is er dan ook voor het ontwikkelen van een lespakket over zwerfafval voor de basisscholen.

Aandachtsgebieden

Door de zwerfvuilaanpak te richten op de oorzaken, de gebieden waar het veel voorkomt maar vooral ook de doelgroepen die zich er schuldig aan maken, kan het effect van het beleid worden vergroot.

Westlanders voelen zich erg betrokken bij hun buurt. Om die reden wordt in de woonwijken weinig zwerfafval aangetroffen. De aanpak richt zich daarom niet op de directe woonomgeving, maar vooral op de winkelgebieden, het strand en bij evenementen.

Gebied	Doelgroep
Winkelgebied	Winkelend publiek Rokers Winkeliers Marktkooplui
OV-haltes	Rokers
Strand en recreatiegebieden	Bezoekers strand Hondenbezitters Rokers
Rond scholen	Jeugd
Groenstroken in de wijk	Hondenbezitters

Aanpak zwerfafval

- Vooral gericht op voorzieningen op orde, participatie, communicatie en educatie
- Gericht op specifieke plekken, zoals winkelgebieden, OV-haltes, strand en recreatiegebieden
- Gericht op specifieke doelgroepen, zoals rokers, hondenbezitters, jeugd en bezoekers

7. Uitvoering

7.1 Implementatieplan

Dit beheerkader wordt vertaald naar een implementatieplan voor de periode 2018-2022. De maatregelen uit het implementatieplan worden opgenomen in het Uitvoeringsprogramma woonwijken & dorpscentra onder regie van het team Strategie & Programmering van het cluster Ruimte.

Het implementatieplan krijgt het volgende format:

Maatregel	Beoogd resultaat	Verantwoordelijke	Planning	Benodigde middelen en capaciteit	Informatie
-----------	------------------	-------------------	----------	----------------------------------	------------

Bij elk doel horen een of meerdere maatregelen. Wanneer de maatregel wordt uitgevoerd is zoveel mogelijk aangegeven. De meest nauwkeurig planning is in 2018-2019 te vinden. De planning voor de jaren daarna wordt in de loop van 2019 steeds verder verfijnt en aangepast. In de planning is bewust ruimte georganiseerd om mee te kunnen bewegen op interessante ontwikkelingen in de afvalbranche.

	2018-2	2019-1	2019-2	2020-1	2020-2	2021-1	2021-2	2022-1	2022-2
Invoeren laagfrequent inzamelen (H4)									
Stimuleren inzameling keukenafval (H3)				P	P	P			
Toegangscontrole milieustraat (H3)									
Communicatiecampagne (H5)									
Containermanagement (H5)									
Vervangen bovengrondse containers (H5)									
Herinrichting milieuparkjes (H5)									
Afvalbakken buitenshuis									
Aanpak zwerfafval (H6)									

	voorbereiding
	maatregel operationeel vanaf
	evaluatie
P	Pilot

7.2 Financiën

Met de beoogde maatregelen gaan, naast de te behalen opbrengsten, uiteraard ook kosten gepaard. Waar een aantal maatregelen voor gemeente Westland leidt tot kostenbesparing, vergen andere maatregelen een investering. Gezocht is naar een dusdanige mix, dat de maatregelen kostenneutraal kunnen worden uitgevoerd. Dekking dient te worden gezocht binnen hetzelfde regime. Dat wil zeggen dat kosten, die worden gemaakt voor afvalinzameling en verwerking, worden gedekt uit de verkoopopbrengsten van grondstoffen, vergoedingen van Nedvang en belastingen.

Elk huishouden betaalt via de afvalstoffenheffing voor de kosten voor de inzameling en de verwerking van het afval (afvalbeheerkosten). In de tabel staan de tarieven voor de afvalstoffenheffing 2018 (vanaf 2016 worden dezelfde tarieven gehanteerd).

Afvalstoffenheffing	2018
Eenpersoonshuishouden	€ 169,44
Tweepersoonshuishouden	€ 191,52
Meerpersoonshuishouden	€ 213,84

Het tarief voor de afvalstoffenheffing is gebaseerd op een 100% kostendekking. De kosten betreffen met name de kosten van inzameling en de verwerkingskosten van het huishoudelijk afval. Verder wordt in de berekening van het tarief meegenomen de kapitaallasten van gedane investeringen, de kwijtschelding, de eigen personeelskosten en de compensabele BTW. Mee- en tegenvallers binnen de exploitatie worden verrekend met de reserve Afval.

De kosten voor de extra aanpak van zwerfafval worden opgevangen binnen de zwerfafvalvergoeding.

7.3 Planning

Hieronder is de globale planning voor de invoering van de nieuwe inzamelmethode weergegeven.

Activiteit	Planning
Uitwerking implementatieplan	November-december 2018
Communicatieplan	gestart
Opstellen Afvalstoffenverordening en uitvoeringsbesluit	december 2018
Vorbereiding nieuwe inzamelmethode	Januari- mei 2019
Start nieuwe inzamelmethode (gefaseerd)	Juni 2019

De kaderstellende regels voor het nieuwe afvalbeleid zullen voor de start van de nieuwe inzamelmethode worden verankerd in de Afvalstoffenverordening en bijbehorend Uitvoeringsbesluit. Hiervoor is een herziening nodig van de huidige verordening en uitvoeringsbesluit.

7.4 Risico's

Elke beleidskeuze brengt onzekerheden met zich mee, of de prognoses worden gerealiseerd is afhankelijk van verschillende factoren, waar de gemeente niet altijd invloed op kan uitoefenen.

Het succes van het beleid en de behaalde afvalprestaties is mede afhankelijk van het gedrag van inwoners. Daardoor is niet met zekerheid te zeggen dat bepaalde doelstellingen gehaald worden. Met het opstellen van de prognoses is hiermee rekening gehouden door gebruik te maken van ervaringscijfers van andere gemeenten. Verder wordt door zorgvuldig te communiceren naar inwoners over het nut en noodzaak van de verandering draagvlak worden gecreëerd. Hiervoor wordt een communicatieplan opgesteld.

De kostenberekening van de verschillende scenario's is gemaakt door het adviesbureau De Jonge Milieu Advies, waarbij zij gebruik hebben gemaakt van landelijke ervaringscijfers. De aannames zijn zo goed als mogelijk geschat, maar kunnen onmogelijk zonder risico's worden voorspeld.

Veel gemeenten hebben met de richtlijn van het VANG-programma en het hoge percentage plastic verpakkingen in het restafval ingezet op het scheiden van plastic. Met de forse toename van apart ingezameld plastic verpakkingen komt de vergoeding, die gemeenten ontvangen onder druk te staan. Algemeen is de verwachting dat de vergoeding voor plastic de komende jaren zal dalen.

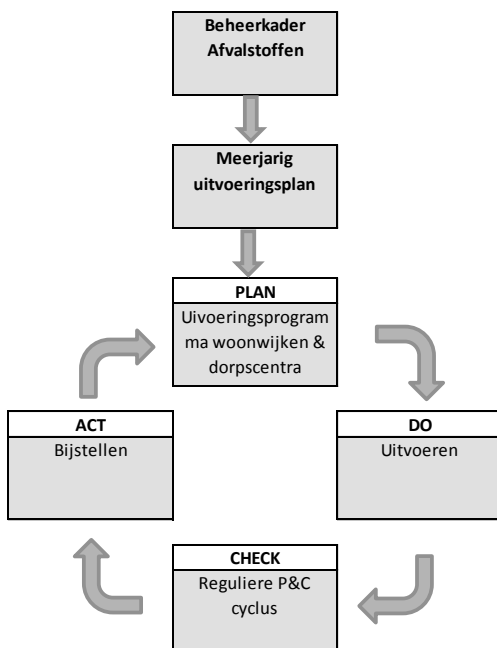
Bij het bespreken van de verschillende scenario's met de raads werkgroep is door de raads werkgroep ook de optie van nascheiding genoemd. Nascheiding is nog maar op beperkte

schaal mogelijk. De voorgestelde inzamelmethode 'laagfrequent inzamelen restafval' kent een hoge flexibiliteit, waarbij als de techniek voor nascheiding verbeterd, de overstap snel kan worden gerealiseerd.

7.5 Sturing en evaluatie

De in dit beheerkader geformuleerde strategie wordt vertaald in maatregelen. Deze maatregelen worden jaarlijks opgenomen in het uitvoeringsprogramma woonwijken & dorpscentra. De volgorde hiervan komt tot stand door een prioriteitsbepaling, op basis van een zo hoog mogelijk recycleresultaat van afvalstromen dan wel op basis van een financiële afweging. Gezien de complexiteit van het traject en de nog lopende contracten met verschillende inzamelaars zal de implementatie meerdere jaren in beslag nemen.

Jaarlijks vindt via de reguliere P&C-cyclus rapportage plaats over de voortgang van de uitvoering van de maatregelen. Periodiek wordt de stand van zaken opnieuw bekeken en wordt duidelijk in welke mate de maatregelen tot het beoogde resultaat hebben geleid en waar nog bijsturing noodzakelijk is. Eventuele bijsturing wordt meegenomen in de beheerplannen openbare ruimte.

Uitvoering

- Maatregelen worden uitgewerkt in implementatieplan als onderdeel van het Uitvoeringsprogramma woonwijken & dorpscentra
- Mee- en tegenvallers binnen de exploitatie worden verrekend met de reserve Afval.
- Sturing en evaluatie via de reguliere P&C-cyclus

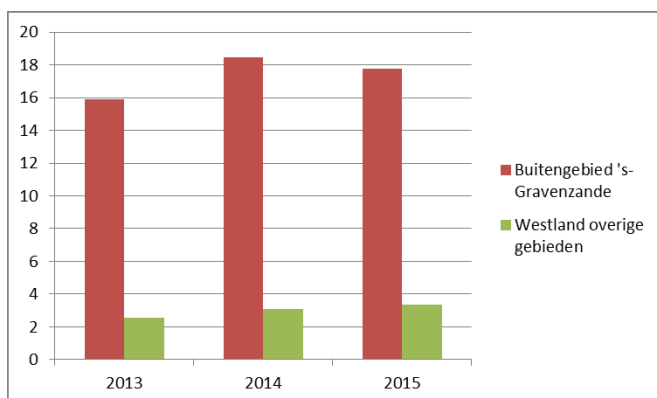
Bijlage 1 Evaluatie proef inzameling plastic verpakkingen Buitengebied 's-Gravenzande

In 2012 is in het buitengebied van 's-Gravenzande gestart met de inzameling van plastic verpakkingsmateriaal aan huis. In de eerste week van oktober 2012 zijn bij 870 huishoudens in het proefgebied 240-liter minicontainers uitgezet. Gelijktijdig met de start van de inzameling van plastic verpakkingsmateriaal is de ledigingsfrequentie van het restafval verlaagd van één keer per twee weken naar één keer per vier weken. Het plastic verpakkingsmateriaal wordt één keer per vier weken ingezameld.

Inzamelresultaat

Tussen oktober 2012 en april 2013 en in mei 2017 is het aantal aangeboden minicontainers voor plastic verpakkingsmateriaal geteld. Aan het begin van de proef lag het aanbodpercentage op 80%, in mei 2017 op 88%. In een gemiddelde ophaalronde wordt ongeveer 85% van de minicontainers op de ophaaldag door inwoners aangeboden. De animo om plastic verpakkingsmateriaal te scheiden is ook na een paar jaar nog groot.

In de overige gebieden van Westland wordt het plastic verpakkingsmateriaal ingezameld met verzamelcontainers in de wijk. Gemiddeld wordt hiermee per inwoner jaarlijks 3 kilo plastic verpakkingsmateriaal ingezameld. In het buitengebied 's-Gravenzande is met de huis-aan-huis inzameling de afgelopen jaren gemiddeld 17 kilo per inwoner aan plastic verpakkingsmateriaal ingezameld.

Ingezamelde hoeveelheid plastic verpakkingsmateriaal per inwoner

Waardering door de inwoners

In april 2013 zijn 135 huishoudens op basis van een steekproef benaderd om te vragen naar de tevredenheid over de proef. Een aantal bewoners had vooraf aangegeven mee te willen doen aan de enquête, omdat zij het in eerste instantie niet eens waren met de proef. Deze mensen zijn persoonlijk benaderd.

De bewoners geven aan tevreden te zijn over de communicatie die zij vooraf aan de proef hebben ontvangen. Vooral de informatiebrief werd op prijs gesteld. De informatie in de krant en op TV WOS is door weinig bewoners gelezen of gezien.

Het merendeel van de bewoners is tevreden met de wijze van gescheiden inzamelen van het kunststof verpakkingsmateriaal en met het verlagen van de frequentie van het restafval. Ook zien zij het nut en noodzaak in van het scheiden van afval. Wel geeft een aantal bewoners aan niet precies te weten welke materialen wel of niet in de grijs/ oranje minicontainer mogen.

In de aanlooperperiode zijn 35 meldingen binnengekomen over de verlaging van de inzamelfrequentie van het restafval. Deze bewoners geven aan dat het eens per vier weken inzamelen van restafval te weinig is en dat hun minicontainer regelmatig vol is. Met al deze melders is persoonlijk contact geweest om te bekijken wat de oorzaak van de klachten is. Hieruit bleek dat de bewoners hun afval nog niet goed gescheiden aanleverden. Met de bewoners samen is alsnog het afval op de juiste manier gescheiden. Na 2013 zijn bijna geen meldingen meer binnengekomen over de inzamelfrequentie.